

Leča je optični element, ki prepušča in lomi svetlobo, pri tem pa žarek svetlobe zbere ali razprši.

KRATKOVIDNOST: tvorjenje slike pred mrežnico, predolgo očesno zrklo (korekcija: dodatno razpršilna(bikonkavna) leča pred roženico)

BIKONKAVNA LEČA je **VBOČENA** in pomaga zbirati svetlobne žarke pred roženico, tako da pride slika na mrežnico.

DALJNOVIDNOST: prekratko očesno zrklo, zamegljena slika za mrežnico (dodatna zbiralna (bikonveksna) leča)

BIKONVEKSNA LEČA je **IZBOČENA** in razpršuje vstopajoče žarke, da nastane potem slika na mrežnici.

Lupa ali povečevalno steklo je najpreprostejši optični inštrument, običajno samo ena zbiralna leča.

Lupo moramo približati predmetu, da je ta med lečo in goriščem. Iz večje razdalje opazovanja vidimo predmet bolj ali manj povečan, odvisno od goriščne razdalje leče. *Navadno pa približamo oko lupi.*

Svetlobni žarki pridejo do mrežnice skozi prozorno roženico, zenico, lečo in steklovino. Ko gredo svetlobni žarki skozi te očesne dele, se lomijo, tako da nastane na mrežnici zmanjšana in obrnjena slika predmeta, ki ga gledamo.

Pri gledanju v daljavo je leča bolj sploščena in zato manj lomi svetlobne žarke. Čim bolj iz bližine gledamo kak predmet, tem bolj se leča zaobli in taka močneje lomi svetlobo.

Človeško oko torej prilagodi lečo tako, da nastanejo na mrežnici slike različno oddaljenih predmetov.

.